

KOMUNIKAT PRASOWY nr 72/24

Luksemburg, 25 kwietnia 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawach połączonych C-420/22 | NW i C-528/22 | PQ (Informacje niejawne)

Obywatelstwo Unii: cofnięcie na podstawie informacji niejawnych dokumentu pobytowego obywatela państwa trzeciego, który wychowuje dziecko będące obywatelem Unii, powinno móc być przedmiotem skutecznego środka prawnego

Dwaj obywatele państw trzecich, odpowiednio obywatelstwa tureckiego i nigeryjskiego, od kilku lat zamieszkują legalnie na Węgrzech. Jeden z nich jest mężem obywatelki Węgier, z którą wychowuje ich dziecko posiadające obywatelstwo węgierskie. Drugi natomiast mieszka ze swoją węgierską partnerką i ich dwojgiem dzieci, również posiadającymi to obywatelstwo.

W latach 2020 i 2021 węgierski urząd ochrony konstytucji w dwóch pozbawionych uzasadnienia opiniach uznał, że obecność tych osób na terytorium węgierskim narusza bezpieczeństwo narodowe. Informacje, na których oparł się przy wydaniu tych opinii, organ ten zakwalifikował jako niejawne.

W konsekwencji krajowy organ do spraw cudzoziemców miał obowiązek cofnięcia karty stałego pobytu pierwszej z tych osób, nakazując jej jednocześnie opuszczenie terytorium Węgier. Musiał też oddalić wniosek o wydanie krajowego zezwolenia na osiedlenie się złożony przez drugą z nich. Ani ten organ, ani zainteresowane osoby nie miały dostępu do informacji niejawnych, na których opierały pierwotne opinie.

Każda z tych osób wniosła skargę na dotyczącą jej decyzję krajowego organu do spraw cudzoziemców do sądu w Segedynie (Węgry), który zwrócił się do Trybunału z pytaniem o zgodność uregulowania węgierskiego z prawem Unii.

Trybunał zauważył przede wszystkim, że organy państwa członkowskiego **nie mogą cofnąć lub odmówić wydania dokumentu pobytowego** członkowi rodziny obywatela Unii **bez uprzedniego zbadania, czy** między tym członkiem rodziny a obywatelem Unii **istnieje stosunek zależności**, który zobowiązywałby obywatela Unii do opuszczenia jej terytorium w celu towarzyszenia członkowi rodziny w państwie trzecim.

Następnie Trybunał stwierdził, że prawo Unii stoi na przeszkodzie uregulowaniu, które zobowiązuje organy krajowe do cofnięcia lub odmowy wydania dokumentu pobytowego członkowi rodziny obywatela Unii, ze względów bezpieczeństwa narodowego mających poparcie w pozbawionej uzasadnienia opinii wyspecjalizowanego organu, bez możliwości dogłębnego zbadania przez te organy **indywidualnych istotnych okoliczności oraz proporcjonalności** ich decyzji.

Wreszcie **jest sprzeczna z prawem Unii ustawa krajowa uniemożliwiająca** członkowi rodziny obywatela Unii, któremu na podstawie informacji niejawnych cofnięto lub odmówiono wydania dokumentu pobytowego, **uzyskanie informacji nawet o istocie względów stanowiących podstawę takich decyzji** i w każdym wypadku **wykorzystanie takich informacji do celów postępowania administracyjnego lub sądowego**. Natomiast prawo Unii nie wymaga, by sąd właściwy w sprawach pobytu mógł weryfikować zgodność z prawem nadania informacjom klauzuli niejawności lub zezwolić na dostęp do tych informacji niejawnych.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

